09/06/19 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦା" ପୁନରାବୃତ୍ତି: ୧୦.୧୨.୮୪
ମଧୁବନ

" ପୁରଣା ହିସାବ-କିତାବର ସମାପ୍ତିର ଲକ୍ଷଣ"

ଆଜି ବାପଦାଦା ସାକାର ଶରୀରର ଆଧାର ନେଇ ସାକାର ଦୁନିଆକୁ ସାକାର ରୂପଧାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ହଲଚଲ୍ ହେଉଥିବା ଦୁନିଆ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଃଖଦ ବାତାବରଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁନିଆରେ ବାପଦାଦା ନିଜର ଅଚଳ-ଅଟଳ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ହଲଚଲ୍ ଭିତରେ ରହି ମଧ୍ୟ ତାହାଠାରୁ ଅଲଗା ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରିୟ କମଳପୁଷ୍ପ ତୁଲ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଭୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବାତାବରଣ ଭିତରେ ରହିଥିବା ନିର୍ଭୟ ଏବଂ ଶକ୍ତିସ୍ୱରୂପ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏହି ବିଶ୍ୱର ପରିବର୍ତ୍ତକ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଏଭଳି ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜା ଅଟ ଯାହାକି ଚାରିଆଡର ଅନେକ ଚିନ୍ତାର ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ପ୍ରଭାବ ଅଂଶମାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ତୁମ ଉପରେ ପଡିପାରିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଅଧିକାଂଶ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଭୟ ଏବଂ ଚିନ୍ତା ବିଶେଷ ଭାବରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛି । ତେବେ ଯେତେ ମାତ୍ରାରେ ସେମାନେ ଚିନ୍ତାଗ୍ରସ୍ତ ଅଟନ୍ତି ସେତେ ମାତ୍ରାରେ ତୁମେମାନେ ଶୁଭଚିନ୍ତକ ଅଟ । ଚିନ୍ତାଗ୍ରସ୍ତ ଆତ୍ମାରୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ଶୁଭଚିନ୍ତକ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଇଛ । ଭୟଭୀତ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସୁଖର ଗୀତ ଗାଉଛ । ଏତିକି ପରିବର୍ତ୍ତନ ନିଜ ଭିତରେ ଅନୁଭବ କରୁଛ ନା! ସର୍ବଦା ଶୁଭ ଚିନ୍ତକ ହୋଇ ଶୁଭଭାବନା ଏବଂ ଶୁଭକାମନାର ମାନସିକ ସେବା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖ ଶାନ୍ତିର ଅଞ୍ଜୁଳି ଦେଉଛ ନା! ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁର ଦୁନିଆରେ ବାସ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଅକାଳମୂରତ ହୋଇ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଶକ୍ତିର ସହଯୋଗ ଦେଉଛ ନା, କାହିଁକି ନା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଅକାଳମୃତ୍ୟୁର ସିଜିନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସମୟ ଚାଲିଛି । ଯେପରି ବାୟୁର, ସମୁଦ୍ରର ତୋଫାନ ଅଚାନକ ଭାବରେ ଆସିଥାଏ ସେହିପରି ଏହି ଅକାଳମୃତ୍ୟୁର ତୋଫାନ ଅଚାନକ ଏବଂ ତୀବ୍ରଗତିରେ ଏକାବେଳକେ ଅନେକଙ୍କୁ ନେଇଯାଉଛି । ଏହି ଅକାଳମୃତ୍ୟୁର ତୋଫାନ ଏବେ ତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ବିଶେଷ କରି ଭାରତରେ ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ହିଁ ପ୍ରତି କଳ୍ପରେ ପରିବର୍ତ୍ତନର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବିଦେଶରେ ପରିବର୍ତ୍ତନର ରୂପ-ରେଖା ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ହେଲେ ଭାରତରେ ଏହି ଦୁଇଟି କଥା ବିଶେଷ ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ଦୁଇଟିଯାକର ପୂର୍ବାଭ୍ୟାସ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଦେଖିପାରୁଛ ଯାହାକି ଉଭୟ ଏକାସାଥୀରେ ନିଜ ନିଜର ପାର୍ଟ କରିଚାଲିଛନ୍ତି ।

ପିଲାମାନେ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ ଏକା ସମୟରେ ଏକାଠି ଏତେ ଜଣଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ କିପରି ଏବଂ କାହିଁକି ହେଉଛି ? ଏହାର କାରଣ କ'ଣ ? ଏକଥା ତ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଏବଂ ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ କରୁଛ ଯେ ଏବେ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବାର ସମୟ ପାଖେଇ ଆସୁଛି । ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦ୍ୱାପରଯୁଗ ବା କଳିଯୁଗରେ କରିଥିବା ବିକର୍ମ ବା ପାପ କର୍ମର ବାକି ରହିଥିବା ଖାତା ଅର୍ଥାତ୍ ହିସାବ-କିତାବ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏବେ ଘରକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ । ଦ୍ୱାପର ଯୁଗରୁ କରିଥିବା କର୍ମ ବା ବିକର୍ମ ଉଭୟର ଫଳ ଯଦି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇନଥାଏ ତେବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜନ୍ମରେ ମଧ୍ୟ ଚୁକ୍ତ କରିବାର ବା ପ୍ରାପ୍ତି କରିବାର ହିସାବ ଚାଲିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶେଷ ସମୟ ଅଟେ ଏବଂ ପାପର ହିସାବ ମଧ୍ୟ ଅଧିକା ମାତ୍ରରେ ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଜନ୍ମର ଭୋଗାଭୋଗ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କର ପୁରୁଣା ହିସାବ କିତାବ ସମାପ୍ତ ହେଉଛି । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଏବଂ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ଅଧିକାଂଶଙ୍କର ବହୁତ ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରିବା ଦ୍ୱାରା ହେଉଛି । ନା ସହଜରେ ମୃତ୍ୟୁ ହେଉଛି, ନା ସହଜରେ ଜନ୍ମ ହେଉଛି । ତେଣୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦାୟକ ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ଦୁଃଖଦାୟକ ଜନ୍ମ -- ଏହି ଦୁଇଟି ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ କରିବାର ଆଧାର ଅଟେ । ଯେପରି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ପିମ୍ପୁଡି, ଜନ୍ଦା ଏବଂ ମଶା-ମାଛି ବା ଅନେକ ପ୍ରକାରର କୀଟାଣୁ ଗୁଡିକୁ ଏକାଠି କରି ବିନାଶ କରିବାର ସାଧନ ଆପଣେଇଛନ୍ତି ସେହିପରି ଆଜିର ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ମଶା-ମାଛି ବା ପିମ୍ପୁଡିମାନଙ୍କ ଭଳି ଅକାଳମୃତ୍ୟୁର କବଳିତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ମାନବ ଏବଂ ପିମ୍ପୁଡି ଭିତରେ ଏବେ କୌଣସି ଅନ୍ତର ହିଁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହିସବୁ ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଏବଂ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଚୁକ୍ତି ହେଉଥିବା କାରଣରୁ ଏକତ୍ରିତ ଭାବରେ ଅକାଳମୃତ୍ୟୁର ତୋଫାନ ସମୟ ସମୟରେ ଆସିଯାଉଛି ।

ଏମିତି ବି ଧର୍ମରାଜପୁରୀରେ ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡଭୋଗ କରିବାର ପାର୍ଟ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ନିଧାର୍ୟ୍ୟ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ସେହି ଭୋଗାଭୋଗକୁ କେବଳ ଆତ୍ମା ନିଜେ ନିଜେ ଭୋଗ କରିଥାଏ ଏବଂ ନିଜର ହିସାବ-କିତାବକୁ ଚୁକ୍ତି କରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ କର୍ମର ହିସାବ ଅନେକ ପ୍ରକାରରେ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ କରି ତିନିପ୍ରକାରରେ ହୋଇଥାଏ । ଗୋଟିଏ ହେଲା ଆତ୍ମା ନିଜେ ନିଜେ ଭୋଗ କରୁଥିବା ହିସାବ-କିତାବ ଯେପରିକି ରୋଗ ଇତ୍ୟାଦି । ଆପଣା ଛାଏଁ ଆତ୍ମା ଶାରୀରିକ ରୋଗ ବ୍ୟାଧି ଦ୍ୱାରା ହିସାବ ଚୁକ୍ତ କରିଥାଏ । ଏହିଭଳି ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ମାନସିକ ଶକ୍ତି ଦୁର୍ବଳ ହେବା ବା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଭୂତ-ପ୍ରେତଙ୍କର ପ୍ରବେଶତା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଚୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହିଭଳି ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମା ନିଜେ ନିଜେ ହିସାବ-କିତାବ ଭୋଗ କରିଥାଏ । ଦ୍ୱିତୀୟ ହିସାବ ହେଲା

ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୁଃଖର ପ୍ରାପ୍ତି । ଏକଥା ତ ବୁଝିପାରୁଛ ନା ଯେ ତାହା କିପରି ହେଉଛି! ତୃତୀୟରେ ହେଲା ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଦ୍ୱାରା ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ ହେବା । ଏହିଭଳି ତିନି ପ୍ରକାରରେ ଆତ୍ମାର ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ ହେଉଛି । ତେଣୁ ଧର୍ମରାଜପୁରୀରେ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ୱାରା ବା ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଦ୍ୱାରା ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ, ତାହା କେବଳ ଏହି ସାକାର ସୃଷ୍ଟିରେ ହିଁ ହେବ । ସାରା ପୁରୁଣା ଖାତା ବା ହିସାବ-କିତାବ ସମସ୍ତଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସମାପ୍ତ ହେବ ହିଁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ ହେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବେ ତୀବ୍ର ଗତିରେ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଏହିଭଳି ହିଁ ହେବ । ବୁଝିଲ! ଏହା ହେଉଛି କର୍ମର ଗତିର ହିସାବ-କିତାବ । ଏବେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ମୋ ଭଳି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାର ତୀବ୍ରଗତିର ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ପୁରୁଣା ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି ନା, ଏବେ ମଧ୍ୟ କିଛି ବୋଝ ବାକି ରହିଛି ? ପୁରୁଣା ଖାତା ଏବେ ବି କିଛି ରହିଯାଇଛି, ନା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି ? ଏହାର ବିଶେଷ ଲକ୍ଷଣକୁ ଜାଣିଛ ? ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ କରିବାରେ ନିଜର କୌଣସି ବି ସ୍ୱଭାବ-ସଂସ୍କାର ଯଦି ବିଘ୍ନ ପକାଉଛି ବା ଯେତିକି ଚାହୁଁଛ, ଯେତିକି ଆଶା କରୁଛ ସେତିକି କରିପାରୁ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ସଂକଳ୍ପ ମନ ଭିତରେ ଚାଲୁଛି ବା ବାଣୀ ରୂପରେ ମୁଖରୁ ବାହାରୁଛି ଯେ ନ ଚାହୁଁଥିଲେ ମଧ୍ୟ କାହିଁକି କେଜାଣି ହୋଇଯାଉଛି, ମୁଁ ଜାଣି ପାରୁନାହିଁ କ'ଣ ହେଉଛି । ନିଜର ସଂକଳ୍ପ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସାହସ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ପରାଧୀନ ମନେ କରିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ କହିଥା'ନ୍ତି ଏଭଳି ତ ମୋର କରିବାର ନଥିଲା ବା ମୁଁ ଚିନ୍ତା ମଧ୍ୟ କରି ନଥିଲି କିନ୍ତୁ ହୋଇଗଲା । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ନିଜର ପୁରୁଣା ସ୍ୱଭାବ-ସଂସ୍କାରର ଅଧୀନତା ବା କୌଣସି ସଂଗଦୋଷର ଅଧୀନତା ବା କୌଣସି ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ଅଧୀନତା । ଯଦି ଏହି ତିନି ପ୍ରକାରର ପରାଧୀନତା ରହୁଛି ତେବେ ନ ଚାହିଁଲେ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯିବ ବା ଚାହୁଁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନ ହେବା ବା ପରାଧୀନତା କାରଣରୁ ସଫଳତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ନକରିପାରିବା — ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ପୁରୁଣା ହିସାବ-କିତାବର ବୋଝର ଲକ୍ଷଣ । ତେବେ ଏହି ସବୁ ଲକ୍ଷଣ ଗୁଡିକ ଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ନିଜେ ଚେକ୍ କର ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବୋଝ ଆତ୍ମାକୁ ଉଡିବାର ଅନୁଭବରୁ ତଳକୁ ଖସାଇ ଦେଉ ନାହିଁ ତ ? ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତି ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ପରତ୍ୟେକ ପ୍ରାପ୍ତିର ଅନୁଭବରେ ଉଡିବାର ସ୍ଥିତି । ଯଦି କେବେକେବେ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି ଆଉ କେବେକେବେ ହେଉନାହିଁ ତେବେ ଜାଣିନିଅ ହିସାବ-କିତାବ ବାକି ରହିଛି । ତେଣୁ ଏହି ବିଧି ଦ୍ୱାରା ନିଜେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର । ଦୁଃଖମୟ ଦୁନିଆରେ ତ ଦୁଃଖର ପାହାଡ ଖସିବାକୁ ଯାଉଛି । ଏହିଭଳି ସମୟରେ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବାର ଉପାୟ ହେଲା "ବାବାଙ୍କର ଛତ୍ରଛାୟା" । ତେବେ ଛତ୍ରଛାୟା ତ ସର୍ବଦା ରହିଛି ନା, ଆଚ୍ଛା!

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ମିଳନ ମେଳାରେ ଭାଗ ନେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଯେତେ ବି ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ମିଳନ ମେଳାରେ ଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଖେଳ ଭଳି ଅନୁଭବ ହେବ । ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହେବେ ନାହିଁ । ମିଳନର ଗୀତ ଗାଉଥିବେ, ଖୁସିରେ ନାଚୁଥିବେ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସାହସ ଦେବାର ସହଯୋଗ ଦେଉଥିବେ । ସ୍ଥୂଳରେ ନାଚିବା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଖୁସିରେ ନାଚୁଥିବେ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ସଦାସର୍ବଦା ମେଳାରେ ରହି ମିଳନ କରୁଛ ନା! ପୁଣି ବି ମଧୁବନର ମେଳାକୁ ଯେହେତୁ ଆସିଛ ତେଣୁ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ମେଳାରେ ଭାଗ ନେଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ମଧୁବନର ଶୃଙ୍ଗାର ପିଲାମାନେ ମଧୁବନରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା!

ଏହିଭଳି ସର୍ବଦା ନିଜର ସମସ୍ତ ହିସାବ-କିତାବକୁ ଚୁକ୍ତ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ହିସାବ-କିତାବକୁ ଚୁକ୍ତ କରାଇବାର ଶକ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଦୁଃଖ ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ରହି ମଧ୍ୟ ସେଥିରୁ ଅଲଗା ରହୁଥିବା ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମିକ କମଳପୁଷ୍ପ ସଦୃଶ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଶୁଭଚିନ୍ତକ ହୋଇ ରହିଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ୟାଦପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ଟୀଚର ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍:- ତୁମେମାନେ ସେବାଧାରୀ ଅଟ, ଟୀଚର ନୁହେଁ । ସେବା ଭିତରେ ତ୍ୟାଗ ଏବଂ ତପସ୍ୟା ସମାହିତ ଅଟେ । ସେବାଧାରୀ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ଖଣିର ମାଲିକ ହେବା । ସେବା ଏଭଳି ଏକ ମାଧ୍ୟମ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତି ମୂହୁର୍ତ୍ତରେ ଆତ୍ମା ଭରପୂର ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ଏତେ ଭରପୁର ହୋଇଯାଉଛ ଯାହାକି ଅଧାକଳ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବଳ ବସି ଖାଉଥିବ । ଆଉ ମେହନତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡିବ ନାହିଁ — ଏହିଭଳି ସେବାଧାରୀ ଅଟ । ତାହା ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମିକ ସେବାଧାରୀ ଯିଏକି ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ଆତ୍ମାର ସେବା କରୁଛନ୍ତି, ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ଆତ୍ମିକ ସେବାଧାରୀ । ଏହିଭଳି ଆତ୍ମିକ ସେବାଧାରୀମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ସଦା "ରୁହାନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପ"ର ଉପାଧି ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପ ଅଟ ଯିଏକି କେବେ ବି ଝାଉଁଳନ୍ତି ନାହିଁ! ସଦାସର୍ବଦା ନିଜର ଆତ୍ମିକ ଭାବର ସୁଗନ୍ଧରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତେଜ କରୁଥା'ନ୍ତି ।

(୨) ସେବାଧାରୀ ହେବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ ଅଟେ । ସେବାଧାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କ ସମାନ । ଯେପରି ବାବା ମଧ୍ୟ ସେବାଧାରୀ ଅଟନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ସେବାଧାରୀ ଅଟ । ବାବା ବେହଦର ଶିକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ଶିକ୍ଷକ ଅଟ । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବାର ଭାଗ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । ସଦାସର୍ବଦା ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ ଭାଗ୍ୟର ବରଦାନ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଉଛ । ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ ବହୁତ କମ୍ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହି ବିଶେଷ ଭାଗ୍ୟକୁ ସ୍ମୃତିରେ ରଖି ନିଜେ ସମର୍ଥ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥ

କରିଚାଲ ଏବଂ ଉଡାଇଚାଲ । ସଦାସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଆଗକୁ ବଢାଇବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢାଇଚାଲ । ଆଚ୍ଛା!

ସଂଗୃହୀତ ହୋଇଥିବା ଅବ୍ୟକ୍ତ ମହାବାକ୍ୟ - ମାୟାଜିତ୍ ସହିତ ପ୍ରକୃତିଜିତ୍ ହୁଅ ।

ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମାୟାଜିତ୍ ତ ହେଉଛ କିନ୍ତୁ ତା' ସହିତ ପ୍ରକୃତିଜିତ୍ ମଧ୍ୟ ହୁଅ, କାହିଁକି ନା ଏବେ ପ୍ରକୃତିର ହଲଚଲ୍ ବହୁତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । କେତେବେଳେ ସମୁଦ୍ରର ଜଳ ନିଜର ପ୍ରକୋପ ଦେଖାଇବ, କେବେ ଧରଣୀ ନିଜର ପ୍ରଭାବ ଦେଖାଇବ । ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ଯଦି ପ୍ରକୃତିଜିତ୍ ହୋଇଥିବ ତେବେ ପ୍ରକୃତିର କୌଣସି ବି ହଲଚଲ୍ ତୁମକୁ ବିଚଳିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ସବୁ ଖେଳ ଦେଖିପାରିବ । ଯେତେ ଯେତେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଫରିସ୍ତା ସ୍ୱରୂପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହିଥିବ, ସେତିକି ପ୍ରକୃତିର ହଲଚଲ୍ ଠାରୁ ସ୍ୱତଃ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରହିବ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରକୃତିଜିତ୍ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜର କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟଜିତ୍ ହୁଅ ତେବେ ଯାଇ ପ୍ରକୃତିଜିତ୍ ତଥା କର୍ମାତୀତ ସ୍ଥିତିର ଆସନଧାରୀ ତଥା ବିଶ୍ୱ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରିବ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ପଚାର — ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ " ଜୀ ହଜୁର" "ଜୀ ହାଜିର" କରିଚାଲିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ? ତୁମର ମନ୍ତ୍ରୀ, ଉପମନ୍ତ୍ରୀ କେବେ କେବେ ଧୋକା ଦେଉନାହାଁନ୍ତି ତ ?

ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପବିତ୍ରତା ରୂପୀ ଏକ ମହାନ ଶକ୍ତି ରହିଛି, ଯାହାକି ନିଜର ପବିତ୍ର ମାନସିକ ଶକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଦ୍ଧ ବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତିକୁ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ । ମାନସିକ ପବିତ୍ରତା ଶକ୍ତିର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ହେଲା - ପ୍ରକୃତିର ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ । ତେବେ ସ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ । ତମୋଗୁଣୀ ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କଠାରୁ ଏବଂ ତମୋଗୁଣୀ ପ୍ରକୃତିର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ବା ବାତାବରଣଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବାର, ସହଜ ଉପାୟ ହେଲା ଈଶ୍ୱରୀୟ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଗୁଡିକୁ ପାଳନ କରିବା । ଯଦି ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ସୀମାରେଖା ଭିତରେ ରହିବ ତେବେ ମେହନତ କରିବାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଯିବ । କାରଣ ମେହନତ ସେତେବେଳେ କରିବାକୁ ପଡୁଛି ଯେତେବେଳେ ସଂକଳ୍ପ, ବାଣୀ ବା କର୍ମରେ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ସୀମା ରେଖା ବାହାରକୁ ଆସିଯାଉଛ ।

ସେଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ସର୍ବଦା ନିଜର ପୂର୍ବଜ-ପଣିଆର ସ୍ଥିତିରେ ରହି ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶ ଦିଅ ହେ ୫ ବିକାର ତୁମେମାନେ ଅଧାକଳ୍ପ ପାଇଁ ଏବେ ବିଦାୟ ନେଇଯାଅ, ହେ ପ୍ରକୃତି ତୁମେ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ଏବଂ ସୁଖଦାୟୀ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖ ଅନୁଭବ କରାଅ । ତେବେ ସେମାନେ ତୁମର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଏବଂ ଏହି ପ୍ରକୃତି ଆଉ ଧୋକା ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ଉପରେ ଅଧିକାରୀ ହୁଅ, ନିଜର ସ୍ୱଭାବ-ସଂସ୍କାରର ମଧ୍ୟ ଅଧୀନତା ନ ରହୁ । ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ତୁମର ଆଦେଶ ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ଯେପରି ବିଜ୍ଞାନର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତି ଅର୍ଥାତ୍ ପାଞ୍ଚ ତତ୍ତ୍ୱକୁ ଆଜିକାଲି ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ଆୟତ୍ତରେ ରଖିପାରୁଛି, ତେବେ କ'ଣ ତୁମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ, ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତା, ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଦାସୀ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଯେବେକି ବିଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଅଣୁଶକ୍ତି ଏତେ ମହାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିପାରୁଛି ତେବେ ଆତ୍ମିକ ଶକ୍ତି, ପରମାତ୍ମ ଶକ୍ତି କ'ଣ ନ କରିପାରିବ ? ଅତି ସହଜରେ ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିର ରୂପ ଏବଂ ଗୁଣକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ । ସବୁ ବିଘ୍ନରୁ ବା ସବୁ ପ୍ରକାରର ପରିସ୍ଥିତିଠାରୁ ବା ତମୋଗୁଣୀ ପ୍ରକୃତିର ବିପର୍ଯ୍ୟୟଗୁଡିକଠାରୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବିଜୟୀ ହେବା ପାଇଁ କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥା ନିଶ୍ଚୟ ଏବଂ ନିଶାରେ ରହୁ ଯେ "ବାଃ ରେ ମୁଁ" ବା ମୁଁ ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ଅଟେ, ଏହିଭଳି ସ୍ମୃତିରେ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥୀ ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଯିବ ।

ଯେତେବେଳେ ବି ପ୍ରକୃତି ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପରୀକ୍ଷା ଆସୁଛି ତେବେ ଏହା କାହିଁକି ହେଲା, କ'ଣ ହେଲା..... ଏହିଭଳି ହଲଚଲରେ ଆସ ନାହିଁ, କାରଣ ହଲଚଲରେ ଆସିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଫେଲ୍ ହେବା । ତେଣୁ କିଛି ବି ହୋଇଯାଉ କିନ୍ତୁ ମନ ଭିତରୁ ସର୍ବଦା ଏହି ଶବ୍ଦ ବାହାରୁ ବାଃ ମିଠା ଡ୍ରାମା । "ହାୟ କ'ଣ ହୋଇଗଲା" ଏଭଳି ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ନ ଆସୁ । ଡ୍ରାମାର ଜ୍ଞାନ ଆଧାରରେ ନିଜକୁ ଏହିଭଳି ମଜବୁତ କରିଦିଅ । ତା'ସହିତ ମାୟାଜିତ୍ ବା ପ୍ରକୃତିଜିତ୍ ହେବା ପାଇଁ ଏକତ୍ରିକରଣର ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କର, ଏଥିପାଇଁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଖ ନାହିଁ, ଶୁଣୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣ ନାହିଁ । ଅଭ୍ୟାସ କର ଏବେ ଏବେ ସାକାରୀ, ଏବେ ଏବେ ଆକାରୀ ଏବଂ ଏବେ ଏବେ ନିରାକାରୀ, ପ୍ରକୃତିର ହଲଚଲକୁ ଦେଖି ପ୍ରକୃତିପତି ହୋଇ ନିଜର ଫୁଲଷ୍ଟପ ଲଗାଇବାର ସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତିର ହଲଚଲକୁ ଷ୍ଟପ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଦ କର । ତାକୁ ତମୋଗୁଣୀରୁ ସତୋଗୁଣୀ ଅବସ୍ଥାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର — ଏହି ଅଭ୍ୟାସକୁ ବଢାଅ ।

ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ପ୍ରକୃତି ସହଯୋଗୀ ହେବାର ପାର୍ଟ ଆରମ୍ଭ କରିବ । ସବୁଆଡେ ପ୍ରକୃତିପତି ବାବାଙ୍କର ଏବଂ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ମାଷ୍ଟର ପ୍ରକୃତିପତିମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଗତ-ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା କରିବ । ସବୁଆଡୁ ସାବାସୀ ମିଳିବ ଏବଂ ପ୍ରକୃତି ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଆଗଭର ହେବ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରକୃତିର ପ୍ରତ୍ୟେକ ତତ୍ତ୍ୱକୁ ଦେବତା ରୂପରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଦେବତା ଅର୍ଥାତ୍ ଯିଏ ଦେଇଥାଏ । ତେବେ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ପ୍ରକୃତିର ଏହି ସବୁ ତତ୍ତ୍ୱଗୁଡିକ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସହଯୋଗ ଦେଉଥିବା ଦାତା ହୋଇଯିବେ । ଚାରିଆଡେ କେତେ ବି କୌଣସି ତତ୍ତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ହଲଚଲ୍ ହେଉଥିବ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ତୁମେ ପ୍ରକୃତିର ମାଲିକମାନେ ଥିବ ସେଠାରେ ପ୍ରକୃତି ଦାସୀ ହୋଇ

ସେବା କରିବ । କେବଳ ତୁମେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକୃତିଜିତ୍ ହୋଇଯାଅ । ତା’ପରେ ଏହି ପ୍ରକୃତି ନିଜର ମାଲିକମାନଙ୍କୁ ସହଯୋଗର ମାଳା ପିନ୍ଧାଇବ । ଯେଉଁଠାରେ ତୁମେ ପ୍ରକୃତିଜିତ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ପାଦ ଥିବ ବା ତୁମର ସ୍ଥାନ ହୋଇଥିବ ସେଠାରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର କ୍ଷୟକ୍ଷତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତା’ପରେ ସମସ୍ତେ ତୁମ ନିକଟକୁ ସ୍ଥୂଳ ବା ସୂକ୍ଷ୍ମ ସାହାରା ପାଇବା ପାଇଁ ଧାଇଁବେ । ତୁମର ସ୍ଥାନ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ପାଲଟିଯିବ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖରୁ “ହେ ପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କ ଲୀଳା ଅପରମଅପାର” ଏହି ଶବ୍ଦ ବାହାରିବ । ଧନ୍ୟ ଅଟ, ଧନ୍ୟ ଅଟ ଆପଣମାନେ ପାଇଗଲେ, ଆମେ ଜାଣିପାରିଲୁ ନାହିଁ, ହରାଇଦେଲୁ । ଏହିଭଳି କଥା ଚାରିଆଡୁ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳିବ । ଆଚ୍ଛା! ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।

ବରଦାନ:- ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ନିଜର ସଂସାର କରି ସର୍ବଦା ଜଣଙ୍କର ଆକର୍ଷଣରେ ରହୁଥିବା କର୍ମବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ହୁଅ ।

ସଦାସର୍ବଦା ଏହି ଅନୁଭବରେ ରୁହ ଯେ ଏକମାତ୍ର ବାବା ଦ୍ୱିତୀୟ କେହି ନୁହେଁ । ବାସ୍ — ଏକା ବାବା ହିଁ ସଂସାର ଅଟନ୍ତି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆକର୍ଷଣ ନାହିଁ, କୌଣସି କର୍ମବନ୍ଧନ ନାହିଁ । ନିଜର କୌଣସି ଦୁର୍ବଳ ସଂସ୍କାରର ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧନ ନ ରହୁ । ଯେଉଁମାନେ କାହା ଉପରେ ମୋର ପଣିଆର ଅଧିକାର ରଖିଥା’ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ରୋଧ ବା ଅଭିମାନ ଆସିଥାଏ — ଏହା ମଧ୍ୟ କର୍ମ ବନ୍ଧନ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସ୍ମୃତି ରହିବ ଯେ ବାବା ହିଁ ମୋର ସଂସାର ସେତେବେଳେ ସବୁ ମୋର ମୋର ଏକା ମୋର ବାବା ଶବ୍ଦରେ ହିଁ ସମାହିତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କର୍ମବନ୍ଧନରୁ ସହଜରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ମହାନ ଆତ୍ମା ସେହିମାନେ ଯାହାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଏବଂ ବୃତ୍ତି ବେହଦର ଅଟେ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****